

kan man spare disse Bevillinger, men de, der ved, hvad Husmandsrejserne og Præmieringen af Husmandsbrug har betydet i Retning af at højne Husmændene og i det hele taget for den økonomiske Udvikling indenfor de mindre Brug, vil tage meget varsomt paa disse Bevillinger, som for øvrigt er skaaret ret betydeligt ned i Forvejen. Bevillingen til Husmandsrejser og Præmieringen af Husmandsbrug var paa det oprindelig fremlagte Finanslovsforslag 140 000 Kr. og var af den socialdemokratiske Regering allerede nedskaaet med 35 000 Kr. i Henhold til Pristallet, idet den var skaaret ned med 2 Gange 17 500 Kr., og en saadan Nedskæring mener vi maa være tilstrækkelig. Tiderne er ikke saa vanskelige for Staten, at man ikke kan yde en Bevilling, der har saa stor Betydning. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod de 3 nævnte Ændringsforslag.

Under Nr. 160 har vi stillet Forslag om at forhøje Bevillingen til Arbejder i den store Vildmose med 186 000 Kr., og det glæder mig i ganske særlig Grad, at Socialdemokraterne ikke staar alene om dette Forslag, men at det ærede Medlem Hr. Rode er med. Denne Sag har nemlig sin Forhistorie. Der kom sidste Aar fra Vildmose-Kommissionen en meget indtrængende Anmodning til den daværende Landbrugsminister om at sætte Arbejder i Gang deroppe, fordi de Kommuner, der laa omkring Vildmosen, var stærkt ramt af Arbejdsløshed, og Kommissionen mente, at det vilde være formaalstjenligt hurtigst muligt at tilendebringe Arbejdet deroppe og bringe Vildmosen i Kultur for at frigøre den Kapital, Staten har bundet i Vildmosen, saaledes at den kan blive forrentet. Vi er inde i en Arbejdsløshedperiode, hvor ikke alene en enkelt Kommune — der er nævnt Sulsted-Ajstrup —, men ogsaa en hel Del andre, ikke mindst Købstaden Brønderslev ved Siden af, er i en vanskelig Stilling. Jeg kan som Eksempel nævne, at denne Købstad har en Skatteprocent paa 17, saa behøver man ikke at sige mere for at vise, at det ikke er saa gode Forhold, der er deroppe. For at imødegaa disse Vanskeligheder var det, Vildmose-Kommissionen kom med sit Forslag, et Forslag, der gik ud paa at bruge 186 000 Kr. næsten udelukkende til Arbejdsløn. Det vilde betyde, at 200 Arbejdere kunde blive beskæftiget gennem 4 Maaneder; det vilde samtidig betyde, at Jord, der nu ligger fuldstændig værdiløs, men hvori Staten alligevel har bundet en ret stor Kapital, kunde blive værdifuld, saa Staten kunde faa Renter af sine Penge. Den daværende Landbrugsminister stillede Forslaget, men

det blev ikke ført igennem, inden Valget blev udskrevet, og der var ganske særlig et enkelt Medlem af Finansudvalget, der satte sig imod Bevillingen og mente, at man ikke kunde give den til den Regering, der havde været saa nederdrægtig dristig at udskrive Valg; reelt var der ikke nogen, der var imod Bevillingen, de kunde alle tiltræde den, men den blev blot nægtet i Finansudvalget med den udtrykkelige Begrundelse, at Regeringen havde udskrevet Valg, og saa skulde den ikke have Bevillingen. Da Valget var forbi, var der ikke det samme Flertal i Finansudvalget, saaledes at Bevillingen kunde gennemføres; da lod det sig ikke gøre, men jeg vil haabe, at det vil kunne lade sig gøre i denne Sal. Jeg kan ikke tænke mig, at de Repræsentanter, der har Interesser i Egnen omkring den store Vildmose og ser den Arbejdsløshed, der er der saavel som andre Steder, vil gaa imod denne Bevilling paa de 186 000 Kr. Den er ønsket og krævet af Kommunerepræsentanterne deroppe fra, og da vi nu har faaet det ærede Medlem Hr. Rodes Tilslutning og dermed vel ogsaa det radikale Partis, er der vel nogen Udsigt til, at Bevillingen kan blive vedtaget. Jeg vil meget varmt anbefale at stemme for dette Ændringsforslag under Nr. 160.

Jeg skal derefter gaa over til Ændringsforslagene Nr. 162 og 163, der angaar Bevillingen til „Dana“. I 1922, var det vist, kom den daværende Landbrugsminister til Finansudvalget og foreslog, at Havundersøgelseskibet „Dana“, der kun blev brugt 4—5 Maaneder om Aaret, i den øvrige Tid skulde bruges som Redningsdamper ved Esbjerg. Forslaget kom vel nok frem paa Baggrund af en meget trist Begivenhed, hvorved en Mængde Fiskere blev derude. Der var ikke saa ringe Betænkkeligheder i Finansudvalget den Gang, men man gik med til det, og det maa siges, at „Dana“ har virket fuldt ud efter Bestemmelsen, fuldt ud tilfredsstillende, saaledes at Fiskerne har følt sig mere trygge, naar „Dana“ laa i Havnen, end de gjorde tidligere. Nu kommer man og siger, at paa Grund af Sparebestræbelserne skal man ogsaa indskrænke her, og foreslaar en Nedsættelse af Bevillingen med 59 000 Kr. Det er da Meningen, at de to Dampere, der er stationeret ved Thyborøn, skiftevis skal være ved Thyborøn og ved Esbjerg, og som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, er der i Bilagene Nr. 54, 55 og 56 og i den Skrivelse fra Fiskeridirektøren, der følger efter, gjort gældende, at disse to Dampere er fuldt ud sødygtige Baade, der er i Stand til at varetage den Opgabe, de har. Men heroverfor staar